

og her taler vi om 2.000-4.000 sager, for hvert lovforslag for at se, om der tilfældigvis skulle være nogle, der har oplyst, at de er kommet hertil ved en familiesammenføring, eller at de har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller sociale ydelser i en periode. Men for det første er det en overordentlig tidskrævende proces, og for det andet er det som sagt tilfældigt, hvilke ansøgere der vil komme til at fremgå af en sådan oversigt.

Jeg synes ikke, at det er rimeligt at bruge så mange ressourcer på at finde frem til nogle oplysninger, som er tilfældige og ufuldstændige, men det korte af det lange er altså, at Folketinget har bestemt, at disse oplysninger ikke er relevante for sagsbehandlingen, og at det derfor må forekomme forkert at indhente og registrere oplysningerne på det grundlag.

Så er der spørgsmålet om gældsstørrelse og eventuelle afdragsordninger i de tilfælde, hvor ansøgeren har gæld til det offentlige. Her er det sådan, at det under sagsbehandlingen i Justitsministeriet bliver undersøgt, om ansøgeren har en sådan gæld til det offentlige, at det kan have betydning for, om ansøgeren kan naturaliseres.

Hvis ansøgeren har en sådan gæld, undersøges det, om der er indgået en afdragsordning, som opfylder betingelserne i naturalisationscirkulæret, altså det grundlag, der gives indfødsret på, eller om ansøgeren af andre grunde opfylder betingelserne, f.eks. fordi der er givet henstand, eller fordi den pågældende lever af kontanthjælp.

Det bliver herefter registreret i edb-systemet, om den pågældende opfylder betingelserne vedrørende gæld eller ej. Der bliver ikke i edb-systemet registreret oplysninger om størrelsen af en eventuel gæld eller om afdragsordning for den enkelte ansøger. Det registreres blot, at den pågældende opfylder betingelserne vedrørende gæld, og at det alene er dette forhold, der er relevant for den videre sagsbehandling.

Umiddelbart mener jeg ikke, at der under henvisning til indholdet af retningslinjerne i cirkulæret om naturalisation er grundlag for at ændre denne registreringspraksis. Jeg er imidlertid åben over for at drøfte med Indfødsretsudvalget, om der er anledning til at søge en mere specifik oplysning om disse gældsforhold registreret. Det vil i givet fald kræve ændringer i det bestående edb-sagsbehandlingssystem i Indfødsretskontoret. Jeg er i den forbindelse nødt til at sige, at det i sagens natur vil tage

nogen tid, måske op til 1 år, inden en sådan ændring vil være fuldt etableret og funktionsdygtig.

Som tidligere tilkendegivet er det Justitsministeriets hensigt fremover at besvare Indfødsretsudvalgets spørgsmål ud fra de oplysninger, der er registreret i Indfødsretskontorets edb-system. Som jeg også tidligere har givet udtryk for, vil det være et meget, meget stort arbejde at gennemgå de mange sager manuelt og at udarbejde en oversigt over disse meget forskelligartede oplysninger. Jeg vil i den forbindelse gerne indskyde, at det som bekendt bl.a. er på opfordring af Folketingets Indfødsretsudvalg, at vi i Justitsministeriet har sat mange ressourcer ind på at nedbringe den lange sagsbehandlingstid for naturalisationssager.

Det går rigtig godt med at nedbringe sagsbehandlingstiderne, og jeg synes, det vil være ærgerligt, hvis sagsbehandlingen gang på gang skal tilsidesættes til fordel for denne meget resourcekrævende gennemgang af sagerne vedrørende personer, som rent faktisk opfylder de gældende betingelser for at få statsborgerskab ved naturalisation.

Det er som sagt Folketinget, der fastsætter reglerne for meddelelse af dansk indfødsret, og derfor er det naturligvis også Folketinget, der må afgøre, hvilke oplysninger der er relevante for behandlingen af ansøgninger om naturalisation.

Justitsministeriet vil naturligvis tilrettelægge sin sagsbehandling herefter, men jeg tillader mig at gå ud fra, at det flertal, der sidste forår indgik forlig om retningslinjerne for naturalisation, fortsat bakker op om dette forlig og de fastsatte retningslinjer og dermed også har tilkendegivet, hvilke oplysninger om de enkelte ansøgere der må anses for relevante.

Jeg går også ud fra, at man fra flertallets side er enig i, at de ressourcer, der i de sidste par år er tilført Indfødsretskontoret, skal bruges til at behandle ansøgningerne om naturalisation og nedbringe sagsbehandlingstiden og ikke til at gennemgå sager for at finde frem til supplerende oplysninger om personer, som rent faktisk opfylder de fastsatte betingelser.

Det er i hvert fald regeringens opfattelse, at de gældende retningslinjer både er rimelige og fornuftige, og at de oplysninger, som i dag indhentes og registreres om den enkelte ansøger, er fuldt ud tilstrækkelige. Regeringen kan derfor ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.